

ע"פ 2839/14 - סלמאן אל נבארי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2839/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המערער: סלמאן אל נבארי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 6.3.14 בת"פ 531-02-12 שניתן על-ידי השופט ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: כ"ז בניסן התשע"ד (27.4.14)

בשם המערער: עו"ד סמיר אבו עבאד

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

א. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ט' חיימוביץ) מיום 6.3.14 בת"פ 531-02-12, שבגדרו הוטלו על המבקש שבעה חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו) וששה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות הקשורות בנשק. עניינה של הפרשה החזקת נשק ומחסנית שלא כדין.

ב. המבקש, יליד 1965, ונאשם נוסף (להלן הנאשם 2) הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מיום 19.5.13, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ג. כנטען בכתב האישום, בתאריך 28.1.12, בשעות הערב, נהג הנאשם 2 ברכב באזור תל שבע, והמבקש, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, היה עמו ברכב. במועד זה החזיקו המבקש ונאשם 2 באקדח מסוג FN כשבתוכו מחסנית, אשר קיבלו מאחרים שזהותם אינה ידועה ובנסיבות שאינן ידועות. לפי המתואר, הנאשם 2 עצר את הרכב, המבקש יצא מן הרכב והאקדח בידו, כרך על ברכיו בסמוך לרכב ודרך את האקדח. בשלב זה הבחין בשניים שוטר ששהה במקום במסגרת עבודתו והזעיק למקום שוטרים נוספים. המבקש והנאשם 2 נעצרו בעודם יושבים בתוך הרכב והאקדח מונח על המושב שבו ישב המבקש; האחרים נמלטו.

ד. בתסקיר שירות המבחן מיום 29.8.13, צוין כי המבקש נשוי ואב לשני ילדים, סיים 12 שנות לימוד ובעזרת מרכז סיוע בשיקום תעסוקתי, עומד להתחיל לימודי הנדסת בניין במכללת ספיר, במסגרת תוכנית לימודי ערב. באשר לעברה נשוא האישום, סיפר המבקש לשירות המבחן, כי נסע עם גיסו - הנאשם 2 - ברכב ומשראה את הנשק, ביקש, מתוך סקרנות, לצאת מן הרכב ולירות בו. כן הודה המבקש במעשיו וקבל אחריות עליהם. שירות המבחן התרשם, כי המבקש הוא אדם בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה ובעל מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי, ועל כן המליץ להטיל עליו עבודות שירות, בשילוב עונש מותנה. בעקבות התסקיר, הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, שמצא את המבקש בלתי כשיר לעבודות שירות. זאת, משום שבתיק אחר בו הורשע, התייצב המבקש לריצוי עונשו ליום אחד בלבד, ולאחר מכן נעלם. כן צוין כי המבקש פוטר מכל מקומות העבודה בהם שובץ לעבודות השירות וסיים את ריצוי עונשו רק לאחר שנתיים.

ה. בגזר דינו קבע בית המשפט את מתחם הענישה ההולם בטווח שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והשית את העונשים שנמנו מעלה. העונש נומק בגישתם המחמירה של בתי המשפט בענישה על עבירות של החזקת נשק שלא כדין, ובייחוד כאשר כלי הנשק טעון. בית המשפט קבע, כי הערך החברתי שנפגע במעשי המבקש והנאשם 2 הוא בטחון הציבור וכי מידת הפגיעה בו היא בינונית, שכן אף שעסקינן באקדח ומחסנית תקינים אשר נישאו ברכב, לא נועד השימוש כנגד מטרה אנושית. באשר לרף הענישה בתוך המתחם האמור ציין בית המשפט, כי למבקש הרשעה קודמת בעברה של סחר בסמים, בגינה ריצה ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות; כי הוא עובד ועתיד ללמוד, וכי הודה מיד במעשה ואף הביע חרטה; מנגד ציין, כי הממונה על עבודות שירות מצא את המבקש בלתי כשיר לעבודות שירות בשל נסיון העבר כאמור. ריצוי עונשו של המבקש עוכב עד ליום 20.4.14.

הבקשה

ו. המבקש הגיש ערעור על חומרת עונשו. עם הודעת הערעור הוגשה הנוכחית (ביום 22.4.14) הבקשה בגדרה נטען, כי קיים סיכוי טוב שערעורו של המבקש יתקבל, וכי יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות, ובפרט את מסקנותיו של שירות המבחן בעניינו. לטענתו, טעה בית המשפט המחוזי כאשר הטיל על המבקש עונשים חמורים יותר משהמליץ שירות המבחן בתסקיר שנערך בעניינו, ובכך "העדיף את הפן ההרתעתי על זה השיקומי", כלשונו. כן הוסיף המבקש, כי במהלך ניהול התיק - למעלה משנתיים - התייצב המבקש לכל הדיונים ושיתף פעולה עם הגורמים השונים.

עמוד 2

כן טען, כי אף אם יידחה ערעורו, לא ייגרם נזק אם יחל לרצות את עונשו רק לאחר דחיית הערעור.

ז. בתגובה לבקשת העיכוב הוברר כי המערער התייצב לריצוי עונשו במועד. המדינה התנגדה לבקשה בטענה כי סיכוי הערעור קלוש, גם נוכח עמדת הממונה על עבודות שירות. הצעתי לקבוע את שמיעת הערעור עד סוף מאי 2014 לא נתקבלה על דעת המבקש, ומכאן הדין.

הדין

ח. בא כוח המבקש טען, כי קיבל את הייצוג ומייד הגיש את הערעור ובקשת העיכוב בבית המשפט המחוזי ביום 13.4.14, ואולם זו לא הועברה לבית משפט זה. לדעתו לערעור סיכוי שכן הופלה המבקש מן השותף לעבירה שהוא הדומיננטי. אי ההתייצבות בעבודות השירות היתה ב-2005, אך מאז בגר המבקש, ועל כן יש להתעלם מכך בנסיבות.

ט. מטעם המדינה נטען, כי גם אם ניתן היה משפטית להגיש את הערעור לבית המשפט המחוזי, בפועל היה על המבקש להביא בחשבון כי המדובר בערב חג. נאמר, כי העונש הוא ברף התחתון (אציין כי מתחם הענישה שנקבע הוא 16-6 חודש). עוד נטען, כי לעומת שותפו, למבקש עבר פלילי ופרשת עבודות השירות.

הכרעה

י. אכן ניתן היה להגיש את הערעור, על פי דין, לבית משפט זה גם באמצעות בית המשפט המחוזי (ראו סעיף 198 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982). ואולם, בנסיבות של בקשת עיכוב ביצוע עובר לערב חג הפסח, לאחר שגזר הדין ניתן חודש ושבע לפני כן (ואף אם מדובר בחילופי ייצוג), ברי כי היה ראוי ומעשי להגיש את הבקשה לבית משפט זה, והיא היתה נשמעת בודאי בסמוך. באת כוח המדינה הודתה בהגינותה, כי יתכן שהמדינה לא היתה מתנגדת לעיכוב, משעסקין במאסר קצר של שבעה חודשים.

יא. אכן בעבר, לפחות במקרה אחד, נזדמן לי לשחרר לעיכוב ביצוע לאחר שהמבקש התייצב למאסר (ראו ע"פ 757/05 עמר נ' מדינת ישראל (2005)), אף שדבר זה דומה שאינו שכיח. ואולם באותו עניין היתה המלצה של הממונה על עבודות שירות (העונש היה 8 חודשים) – מה שאין כן בענייננו. אשר לסיכויי הערעור, עיון בגזר הדין קמא מצביע על שקלול הנסיבות הקשורות הן למבקש הן לשותפו לכתב האישום והבחנה שנעשתה על-יסוד עבר נקי אצל האחר מול הרשעה קודמת (בסמים) והיעדר המלצת הממונה בנידון דידן; לכן אין מדובר במשוכה נמוכה. אמנם ער אני לכך שחלפו שנים מאז זילזל המבקש בעבודות השירות, אך מנגד אין לבטל נסיבה זו. נוכח כל אלה, איני נעתר לבקשה בנסיבות, אך כדי לאפשר למבקש את יומו במהרה בהתחשב בלוח הזמנים הקצר, יישמע ערעורו עד יום 12.5.14. לתשומת לב היומן (ערעור גזר דין). בנתון לכך איני נעתר לבקשה.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ד (28.4.2014).

שׁוֹפֵט
